

Núm. de Protocol: SS-0028-3/06
TSA: 76/06

SENTÈNCIA NÚM. 52-2007

PARTS:

Apel·lant: M.T.N.
Representant: C.F.L.
Advocat: R.G.

Apel·lada: CASS
Representant: C.M.
Advocat: C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 de setembre de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0028-3/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 20 de novembre de 2006 de la Secció Administrativa de la Batllia va desestimar la demanda formulada pel Sr. M.T.N. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava el reconeixement d'una pensió mínima de vellesa de 5.000 punts, a l'empara de l'article 41.1 del Reglament tècnic de la C.A.S.S. El Tribunal *a quo* ha considerat que no quedava suficientment justificada la realització d'una activitat assalariada regular durant 60 mesos abans de la posada en marxa del règim andorrà de seguretat social.

2n.- L'agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que es basa substancialment en l'errònia valoració de les proves que van ser aportades per l'interessat, que tenien per objecte acreditar que va dur a terme una activitat laboral durant el període exigít per la norma. En la seva opinió, és suficient el certificat emès pels hereus del titular del negoci on va treballar, a més de les declaracions testificals de dos veïns que coneixen aquests fets.

3r.- La representació de la C.A.S.S. s'ha oposat al recurs, en considerar que la sentència apel·lada ha valorat correctament les proves practicades. En concret, posa de relleu que la persona que va signar el certificat que va ser aportat per l'agent es va desdir posteriorment davant del Servei d'inspecció de l'entitat parapública. Quant a la prova testifical, considera que les declaracions d'uns veïns no poden substituir la justificació del treball realitzada per part dels antics patrons de l'interessat i, a més, que les manifestacions dels testimonis resulten contradictòries quant a la durada del període de treball.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Segons el primer apartat de l'article 41 del Reglament Tècnic de la C.A.S.S., la pensió de vellesa serà fixada al mínim de 5.000 punts per als assegurats assalariats beneficiaris d'una pensió de vellesa d'almenys 960 punts, que justifiquin un període de cotització a la C.A.S.S. de 180 mesos a partir del 1er. d'abril de 1968, i una activitat assalariada regular de 60 mesos abans la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social en la data esmentada.

El benefici que atorga aquest precepte es justifica, com ja ha declarat aquesta Sala en diverses ocasions, per la voluntat de donar cobertura social a la situació de determinades persones que no van poder cotitzar per la raó de què no s'havia establert el règim andorrà de seguretat social, de manera que les seves previsions tenen un caràcter transitori i excepcional, cosa que justifica la seva interpretació estricta.

Quan al requisit consistent en haver realitzat una activitat assalariada regular de 60 mesos abans del 1er. d'abril de 1968, aquesta Sala ha posat de relleu en diverses ocasions la necessitat de què s'acrediti suficientment aquesta circumstància. Com van declarar les sentències núm. 00-50, de 18 d'octubre de 2000, 01-15, de 9 de març de 2001 i 2002-31, de 12 de juliol de 2002, "en relació a l'exigència d'una activitat assalariada regular de seixanta mesos abans la posta en marxa del règim andorrà de seguretat social, s'acostuma a tenir per provada aquella amb els certificats que presenten els assegurats, emesos per l'empresari o per un successor en l'empresa quan s'ha de demanar la jubilació, però referits a fets ocorreguts abans de 1968. Sense necessitat de dubtar de la veracitat d'allò que es certifica, convindria constatar-ne la realitat amb l'exigència d'altres proves més fefaents de què el treballador va prestar serveis per compte d'altri, ja que és obligació de la C.A.S.S. fornir tot el material probatori, com estableixen els articles 114 i 117 del Codi de l'Administració".

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'agent va presentar un certificat emès per la Sra. M.M.T., que acreditaria, en la seva opinió, la realització d'una activitat assalariada regular de 60 mesos abans de l'1 d'abril de 1968. Cal tenir en compte, però, que quan la signatària del certificat va ser requerida pel Servei d'inspecció de la C.A.S.S., no va confirmar el contingut d'aquell. Així, la Sra. M.M.T., que havia certificat inicialment un treball a plena jornada des del 1958 al 1970, amb un promig de 10 a 12 hores setmanals, va acabar manifestant que no recordava els períodes exactes de treball del Sr. M.T.N., ja que en aquelles dates era menor d'edat, que no existeix documentació acreditativa d'aquests fets, i que havia signat el certificat a petició d'una veïna, sense fixar-se gaire en el seu contingut.

En conseqüència, s'ha de concloure que el certificat que va ser aportat per l'interessat no resulta conloent, en haver estat desvirtuat per la pròpia signatària del mateix.

En segon lloc, no es pot considerar que la declaració testifical d'un veïns pugui suplir eficaçment la certificació de la veritable naturalesa i durada de l'activitat laboral, emesa pels empresaris corresponents o pels seus hereus, quan aquests, com aquí succeeix, s'han desdit del contingut de les seves afirmacions inicials. A més, en aquest cas resulten contradictòries les manifestacions dels testimonis, ja que un d'ells manifesta que havia vist l'agent al lloc de treball durant només un parell d'anys (de 1963 a 1965), mentre que l'altre afirma que van mantenir relacions durant cinc o sis anys, de manera que no es pot considerar acreditada en cap cas la realització d'una activitat laboral durant el període de 60 mesos que exigeix l'article 41 del Reglament Tècnic.

En darrer terme, no resulta admissible la nova prova testifical que es proposa en aquesta instància, ja que no concorre cap dels supòsits que contempla l'article 64 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Per tot això, s'ha de desestimar el present recurs i confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. M.T.N. contra la sentència dictada el 20 de novembre de 2006 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.